

Иѣ ставила на чесна тѣрпеза,
На тѣрпеза предѣ чеснаго кума.

523.

Друга.

„А излези девойкина майка,
Зетѣ ти идеть како сиви соколъ,
И ти идѣтъ два рала свато'и,
Кѣде конѣи ке 'и навѣрзѣме?“ —
„Широки сѣ девойкини дворѣ.“

524.

Друга.

Спливналѣ еленѣ по море да пливатѣ,	На постеля терзѣи седе'е,
На рого'и шаренѣ одарѣ носитѣ,	Девойкѣ тѣ пѣрстени коѣ'е.
На одарѣ не постеля послана,	

525.

Кога девойка-та истваетѣ.

Що сѣ боря отѣ кореня корнѣтъ?
Не сѣ боря отѣ кореня корнѣтъ,
Тук' сѣ делѣтъ девойка отѣ майка.
Що сѣ боря отѣ кореня корнѣтъ?
Не сѣ боря отѣ кореня корнѣтъ,
Тукъ сѣ делѣтъ девойка отѣ татка.
Що сѣ боря отѣ кореня корнѣтъ?
Не сѣ боря отѣ кореня корнѣтъ,
Тукъ сѣ делѣтъ девойка отѣ брака.
„Отпрощавай сѣ отѣ майкини пазуй,
Отѣ таткой скутей, отѣ братой дворой.“
Девойка сѣ на борѣ навалила:
„Леле боре, леле зеленѣ боре!
Какъ ке викнамѣ чужа майка майко!
Какъ ке викнамѣ чужи татка татко!
Какъ ке викнамѣ чужи брата брате!
Какъ ке викнамѣ чужа сестра сестро!“